

História, ktorú opisuje dnešné prvé čítanie, je hrôzostrašná, no zároveň z nej vyžaruje toľko hrdinstva, že si to dnes ani nevieme predstaviť. Ved' ako môže jedna matka stratiť v jeden deň všetkých synov, ba ich ešte aj povzbudzovať vo vytrvalosti pri tak hroznej smrti a sama sa nezbláznit', alebo si nezúfať? Pre mnohých to môže vyzerať ako staroveké bláznovstvo s prevráteným rebríčkom hodnôt.

No viera je a má byť práve taká – bláznivá. Nie je jej cieľom páčiť sa, ale byť čestnou, úprimnou a pevnou, nehľadiac na okolnosti, výhody a nevýhody. Z uhla pohľadu veriaceho človeka je dnes predstavená matka so synmi obrazom pevnej viery, ktorá premáha všetok strach, ako aj ozajstného materinstva presahujúceho pozemský život.

Obraz a slová tejto ženy sa chtiac-nechtiac stávajú výčitkou modernému človeku, ktorý život a hodnoty prijíma relatívne, s cieľom ospravedlniť svoje pohodlie a zodpovednosť za budúcnosť. Jej úvaha nad vznikom syna v jej lone je priam protirečením toho, čo sa snažia dokázať rôzne feministické a liberálne kruhy – je život životom od počiatku? Ona namiesto toho, aby sa chválila, akých hrdinov porodila a vychovala, skláňa sa pred veľkosťou Boha – Darcu života, v ktorom má nádej, že svojich sedem synov znova dostane späť v celej kráse a nenarušenosti. Bolo by zaujímavé pozrieť na protichodnosť emócií, ktoré vyzýva v človeka smrť detí. Kým ide reč o nenarodených, je všetko v poriadku, no po narodení sa už začíname zastanavovať nad okolnosťami smrti a odsudzovať, ak šlo o vraždu, či zabitie. Je to čisté farizejstvo. Ved' dôsledky v budúcnosti sú jedny a tie isté – prázdnota. Niektorí ju ospravedľujú tým, že hovoria o vyhnutí

Blázni

Napísal Michal Marhefka

Streda, 16 November 2011 02:40

sa novým Hitlerom, Stalinom a pod. Lenže to je veľmi vrtký argument. Každý človek má byť totiž darom pre spoločnosť, ktorá ho má vychovať, dávajúc mu a učiac ho najlepšiemu. Ak už tu spochybí, je jasné, že učí smrti a vytvára začarovný kruh.

Môžete namietnuť, že spomínaná matka tiež zabila svojich synov neodhovárajúc ich od smrti, nedajúc im prijať ich vlastné rozhodnutia, duševne ich vydierajúc. Ale aký by bol ich život bez nádeje? Akej nádeje? Tej, ktorú im dávala ich viera. Ved' ona im sľubovala raj, o ktorý ich chcel pripraviť kráľ falošnými sľubmi o bohatstve. Matka svojich synov síce pripravila o krátke šťastie, no za to im pomohla otvoriť bránu k večnému šťastiu – naozajstnému bohatstvu. No to bez viery nepochopiť. A ved' jedine vierou sa otvára nebo.

Niektoré matky sa zbavujú detí s cieľom uchrániť ich od bied tohto sveta, akoby z blahorodnej myšlienky. Jasné, nie je naším cieľom žiť v biede, hoci mnohí sa jej nemôžu vyhnúť. No zato práve takí vedia nádherne oceniť pravé bohatstvo. A tak chudobný, či bohatý život nemôže byť známkou jeho kvality a mierou šance naň. Ináč dôjdeme veľmi rýchlo k absurdu, ktorý predstavujú sci-fi filmy.

Každý, kto sme - tu a teraz – dostali sme dve šance na život a večnosť. Také isté šance máme zabezpečiť všetkým, ktorí sú s nami, a budú po nás. Preto bud'me hoci i bláznami pre svet, no nádejou pre budúcnosť toho istého sveta.